

τήσει ἀπαραίτητον εἰς πάντα τέλειον Εύρωπαι-
κὸν στρατόν, καὶ ἡ Γαλλία καθὼς καὶ ἡ Γερμα-
νία ἔχει λόχους ἀεροστατικούς, ών οἱ ἄξιωματικοὶ
καὶ οἱ ἄνδρες ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν ἀεροναυτικὴν
ἀσχολοῦνται.

Ομοίως καὶ εἰς τὸ ζῆτημα τῶν κινητῶν ἀερο-
στάτων γίνεται μεγίστη πρόσδος, ταχέως δὲ ἐλ-
πίζεται ὅτι καὶ τοῦτο θὰ ἥγαι λελυμένον. Ἡ
τελευταῖα ἀπόπειρα εἰς τὸν κλάδον τοῦτον ἐγέ-
νετο ἐκ μέρους τοῦ καθηγητοῦ Δάγγλεϋ, διευ-
θυντοῦ τοῦ Σμιθωνείου Ἰνστιτούτου ἐν Βασιγ-
κτῶν, ὅστις εἶναι συγγραφεὺς γνωστοῦ ἔργου
ἀστρονομικῆς, καὶ ἐφευρέτης τοῦ βιολομέτρου
(μηχανήματος πρὸς καταμέτρησιν τῶν ἐλαχίστων
ἀκτίνων τῆς θερμότητος). Οὗτος ἐφεύρεν ἑσχά-
τως καὶ ἀτμοκίνητον ἀερόστατον, τὴν περιγρα-
φὴν τοῦ ὅποιου μεταφέρομεν ἐκ τίνος ἐγκρίτου
Ἀγγλικοῦ περιοδικοῦ

Τὸ ἀερόστατον τοῦτο ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, δὲν
εἶναι εἴμην πρότυπον (μοδέλλον). "Ἐχει σχῆμα
ἰχθύος, ἡ τῆς γνωστῆς πολεμικῆς τορπίλλης. Διὰ
τοῦ μέσου, κατὰ μῆκος, διέρχεται κύλινδρος στε-
ρεώτατος (ἀνάλογος πρὸς τὴν σπονδυλικὴν στή-
λην τοῦ ἰχθύος) ἐκ μίγματος χάλυβος καὶ ἀλου-
μινίου, μήκους μὲν 5 μέτρων, πάχους δὲ 5 ἑκα-
τοστῶν τοῦ μ. Πρὸς στερέωσιν τῆς σπονδυλικῆς
ταύτης στήλης ὑπάρχουν πλευραὶ (παΐδια) ἐκ
χάλυβος, αἵτινες καὶ αὐταὶ στερεοῦνται διὰ δο-
κῶν ἐξ ἀλουμινίου κατὰ μῆκος τοῦ ἰχθύος, ἐνου-
μένων δὲ ὅλων μὲ τὸν μεσαῖον κύλινδρον εἰς τὴν
οὐράν. Οὕτως ἀποτελεῖται σύμπλεγμα στερεώτα-
τον, καὶ συνάμα ἐλαφρότατον, ἀφοῦ, ὡς γνω-
στὸν τὸ ἀλουμίνιον εἶναι ἐλαφρότατον μέταλλον.
Αἱ μηχαναὶ εἶναι τοποθετημέναι εἰς τὴν κεφαλὴν
(οὕτως εἰπεῖν) τοῦ ἰχθύος. Ζυγίζουν 60 ούγγιας
καὶ ἀναπτύσσουν δύναμιν ἐνὸς ἵππου! Οἱ λέβη-
τες τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν εἶναι ἐκ λεπτοῦ χαλ-
κοῦ καὶ ζυγίζουν ἔκαστον περίπου 3 ὄκαδας; καὶ
εὐρίσκονται εἰς τὸ μέσον τοῦ ἰχθύος. Ἀντὶ ὑδα-
τος μεταχειρίζονται μίγμα τι ὑδροανθρακικοῦ ὁ-
ζέος εὐκόλως ἐξατμιζομένου εἰς πολὺ μικρὰν
θερμοκρασίαν. Ἀντὶ ἀνθράκων καίεται γαζο-
λίνα (εἶδος νάφθας), ὑπάρχει δὲ εἰς τὴν οὐράν
τοῦ ἰχθύος δέξαμενὴ χωροῦσσα ἀρκετὴν γαζολί-
νην ὅπως τρέφεται τὸ πῦρ ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Εἰς
τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς εἶναι δύο ἔλικες μεγάλαι,
δυναμένοι νὰ λοξεύθωσιν, ὅπως ἀλλάσσονται
διεύθυνσιν τὸ ἀερόστατον αἱ ἔλικες αὖται δύνανται
νὰ κάμουν 1700 στροφὰς κατὰ λεπτόν. Ὑπάρ-
χουν τέλος καὶ δύο ζεύγη πτερύγων, ἦτοι μεγά-
λαι ἐπιμήκεις σκελετοὶ ἐξ ἀπλουμυνίων ράβδων,
κεκαλυμμένοι μὲ μεταξωτὸν ψφασμα. Αἱ πτέ-
ρυγες αὖται κρατοῦν αἰώρουμενον τὸ ἀερόστατον,

ὅταν ἔχουν κλίσιν ἐπίπεδον. Δύνανται ὅμως νὰ
λάβην κλίσιν ἀνωφερῆ ἡ κατοφερῆ, οὕτως ὥστε
νὰ ἀνέρχεται ἡ νὰ κατέρχεται πρὸς τὴν γῆν τὸ
ἀερόστατον.

Ο καθηγητὴς Δάγγλεϋ ἔκαμεν ὥδη ἐπιτυχέ-
στατα πειράματα μὲ μικρὰ πρότυπα τοῦ ἀερο-
στάτου του, ἀτινα τιθέμενα εἰς κίνησιν ἐπέτων
ἐντὸς τῆς αἰθουσῆς τῶν παραδόσεών του, ὡς
φυσικὰ πτηνά. "Ὕδη πρόκειται νὰ δοκιμάσῃ τὴν
ἐφεύρεσίν του εἰς μεγαλείτερον μέγεθος. "Ἄς ἴδω-
μεν τὶ θὰ ἀπογείνη καὶ αὐτό!

ΠΗΓΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΗ

Πλησίον εἰς τινα κάμην τῆς Καλιφρονίας
ενδέθη πρό τινων ἐτῶν πηγὴ ὕδατος πολὺ πε-
ριέργου. Τὸ ὕδωρ τοῦτο δὲν διαφέρει τοῦ κοι-
νοῦ ὕδατος εἰτε κατὰ τὴν δψιν εἰτε κατὰ τὴν
γεῦσιν, (ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡτο ὀλίγον ἀλμυρόν).
"Άλλ' ὅταν πίνῃ τις ὀλίγους ἐξ αὐτοῦ, κατα-
λαμβάνεται ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ὑπὸ τελείας
ναρκώσεως, ὥστε νὰ μένῃ ἐπὶ ἀρνετὰς ὥρας
ἀναίσθητος.

Ἐις τὸν Ἰνδιανὸν ἡ πηγὴ αὕτη εἶναι
γνωστὴ ἐπὶ πολλὰς ἡδη γενεάς. Τὴν καλοῦν δὲ
τὴν «πηγὴν τοῦ ὕπνου» καὶ ἀναμφιβόλως
πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅταν ἐβαρύνθησαν τὴν ξωήν,
θὰ ἔπιον ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου, ἵνα μεταβώ-
σου εἰς τὰ Ἡλύσια κυνηγετικὰ πεδία, ἀτινα
προσδοκῶσι μετὰ θάνατον.

Πολλάκις δὲ εὐθίσκονται πτώματα ξώων—
δοριάδων, ἀλωπέκων, καὶ πτηνῶν ἀκόμη—εἰς
μικρὰν ἀπόστασιν τῆς πηγῆς, ἀτινα ἔπιον καὶ
δὲν ἐπόρθησαν οὐδὲ νὰ ἀπομακρυνθοῦν,
προτοῦ τὰ καταλάβῃ ἡ νάρκη.

Οἱ γεωλόγοι οὐδὲν ὀφυτὸν ἀνεκάλυψαν εἰς
τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅπερ νὰ ἔχῃ ἐπιφρέσση τόσον
παραδόξως τὸ ὕδωρ τῆς πηγῆς ταύτης. Μέχρι
τοῦδε ὅμως, καθ' ὃσου γνωρίζομεν, δὲν ἐγένετο
ἀκριβῆς χημικῆς ἀνάλυσις τοῦ ὕδατος τούτου.

Ο δμογενῆς καὶ φίλος κ. Μ. Ἀναγνωστόπουλος διευ-
θυντής τοῦ μεγάλου δημοσίου ἐκπαιδευτηρίου τῶν τυ-
φλῶν ἐν Βοστῶνι τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, μᾶς γράφει
ὅτι μεταξὺ τῶν οἰκοτρόφων τοῦ καταστήματος εἶναι ὥδη
τρεῖς τυφλοὶ κωφάλαλοι, ἐκ γενετῆς πάσχοντες, ἥτοι δύο
μικρὰ κοράσια καὶ ἕν ἀγοράκι. Τὸ μεγαλύτερον τῶν
κορασίων ἡ Ἐλένη Κέλλερ ἔμαθεν ὥδη οὐ μόνον νὰ
ἀναγινώσκῃ, γράφῃ, σκέπτηται περὶ ὅλων τῶν ζητημά-
των τοῦ βίου, ἀλλὰ καὶ νὰ ὅ μι λῆ! Τὰ ἄλλα δύο παι-
δάκια εἶναι πολὺ μικρὰ ἀκόμη ἀλλὰ καὶ αὐτά βε-
βαίως θὰ μάθουν. Εὔχρειθα ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχίαν.